

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 15. listopada 2023.*

[[Multimedia](#)]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje nam Evanđelje govori o kralju koji svomu sinu priređuje svadbu (usp. *Mt* 22, 1-14). On je moćnik, ali je nadasve velikodušan otac, koji poziva druge da podijele njegovu radost. Dobrotu svoga srca napose otkriva u tome što nikoga ne prisiljava, nego svakoga poziva, iako ga takav njegov način postupanja izlaže mogućnosti da bude odbijen. Primijetimo ovo: priprema gozbu, *besplatno* nudeći priliku za susret i slavlje. To je ono što Bog priprema za nas: gozbu, kako bismo bili u zajedništvu s njim i jedni s drugima. I svi smo mi, dakle, *Božji uzvanici*, ali svadbena gozba zahtijeva s naše strane vrijeme i uključenost: zahtijeva jedan „dà”: ići, ići na Gospodinov poziv, On poziva ali nas ostavlja slobodnima.

Ovo je vrsta odnosa koju nam Otac nudi: poziva nas da budemo s njim, ostavljajući nam mogućnost prihvatanja ili neprihvatanja poziva. On nam ne nudi odnos podložnosti, nego odnos očinstva i sinovstva, koji je nužno uvjetovan našim slobodnim pristankom. Bog jako poštuje slobodu, jako je poštuje. Sveti Augustin u vezi s tim koristi vrlo lijep izraz kad kaže: „Bog koji te stvorio bez tebe, ne može te spasiti bez tebe“ (*Sermo* CLXIX, 13). I nikako ne zato što to ne može – On je svemoguć! – već zato što, budući da je ljubav, u potpunosti poštuje našu slobodu. Bog se nudi, On se nikad ne nameće, nikada.

Tako se vraćamo na prispodobu: kralj – kaže se u tekstu – „posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni *ne htjedoše doći*“ (r. 3). Evo drame povijesti: reći „ne“ Bogu. Ali zašto ljudi odbijaju njegov poziv? Je li to možda bio neugodan poziv? Ne, a ipak – kaže se u Evanđelju – „ne mareći odoše – jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom“ (r. 5). Ne mare, jer razmišljaju o svojim stvarima. A taj kralj koji je otac, Bog, što čini? Ne odustaje, nastavlja pozivati, štoviše, proširuje poziv sve dok ne nađe one, među siromašnima, koji će ga prihvatiti. Među njima, koji znaju da nemaju puno toga više, mnogi dolaze, sve dok ne napune dvoranu (usp. rr. 8-10).

Braćo i sestre, koliko često ne obraćamo pažnju na Božji poziv jer smo zaokupljeni razmišljanjem o svojim stvarima! Često se borimo za svoje slobodno *vrijeme*, ali Isus nas danas poziva da pronađemo vrijeme *koje nas oslobađa*: vrijeme koje treba posvetiti Bogu, koje nas rasterećuje i ozdravlja srce, koje u nama povećava mir, povjerenje i radost, koje nas spašava od zla, samoće i gubitka smisla. Isplati se, jer lijepo je biti s Gospodinom, dati mu mjesta. Gdje? Na misi, u slušanju Božje riječi, u molitvi kao i u dobrotvornosti, jer pomažući onima koji su slabi ili siromašni, družeći se s onima koji su sami, slušajući one koji traže pažnju, tješeći one koji pate, u društvu smo Gospodina koji je prisutan u svima onima koji su u potrebi. Mnogi, ipak, smatraju to „gubljenjem vremena“ te se zatvaraju u svoj privatni svijet; i to je tužno. I to rađa tugu. Koliko tužnih srca! Zbog toga, zato što su zatvoreni.

Zapitajmo se dakle: kako ja odgovaram na Božje pozive? Koliki mu prostor dajem u svojim danima? Ovisi li kvaliteta moga života o mojim poslovima i mom slobodnom vremenu ili pak o mojoj ljubavi prema Gospodinu i mojoj braći, osobito onima najpotrebnijima?

Neka nam Marija, koja je svojim „*dà*“ dala mjesta Bogu, pomogne da se ne oglušimo o njegove pozive.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Nastavljam s velikom boli pratiti ono što se događa u Izraelu i Palestini. Ponovno su mi u misli mnogi... posebno maleni i starije osobe. Ponavljam svoj apel za oslobođenje talaca i odlučno tražim da djeca, bolesni, starije osobe, žene i svi civili ne budu žrtve sukoba. Neka se poštuje humanitarno pravo, poglavito u Gazi, gdje je hitno i prijeko potrebno zajamčiti humanitarne koridore i pomoći cijelom tamošnjem stanovništvu. Braćo i sestre, mnogi su već umrli. Molim vas, neka se ne prolijeva dalje krv nevinih, ni u Svetoj Zemlji, ni u Ukrajini ili bilo kojem drugom mjestu! Dosta! Ratovi su uvijek poraz, uvijek!

Molitva je krotka i sveta snaga koju valja suprotstaviti đavolskoj snazi mržnje, terorizma i rata.

Pozivam sve vjernike da se pridruže Crkvi u Svetoj Zemlji te posvete idući utorak, 17. listopada, molitvi i postu. A sada se pomolimo Majci Božjoj [Zdravo Marijo]

Ne prestaje moja zabrinutost zbog krize u Nagorno Karabahu. Osim apela zbog humanitarne situacije raseljenih – koja je ozbiljna – želim uputiti poseban poziv na zaštitu samostanâ i bogomoljâ u regiji. Nadam se da će ih se, počevši od vlasti i svih stanovnika, poštivati i štititi kao dio lokalne kulture, izraze vjere i znak bratstva koje nam omogućuje zajednički život u različitostima.

Danas je objavljena Apostolska pobudnica o svetoj Tereziji od Djeteta Isusa i Svetoga Lica pod naslovom „C'est la confiance“: naime, kako je ta velika svetica i crkvena naučiteljica posvjedočila, pouzdanje u milosrdnu Božju ljubav je put koji nas vodi u srce Gospodina i njegova Evanđelja.

Izražavam svoju blizinu Židovskoj zajednici u Rimu, koja sutra obilježava osamdesetu obljetnicu nacističke racije u židovskoj stambenoj četvrti.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i mnogih dijelova svijeta, posebno članove bratovštine Arciconfraternità del Gonfalone iz Subiaca i Kluba „Fiat 500“ iz Rima.

Pozdravljam više od 400 mladih misionara Zajednice „Nuovi Orizzonti“ i drugih udruga koji idu naviještati radost Evanđelja na mjestima na kojima se okupljaju mladi, u škole, bolnice, zatvore i na ulice. To je dobro! Poduprimo ih molitvom u njihovom zalaganju da slušaju vapaj mnogih mladih i mnogih ljudi potrebnih ljubavi. Gledam zastave Ukrajine, ne zaboravimo napaćenu Ukrajinu.

Želim svima ugodnu nedjelju. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!